

Een persoonlijk verhaal over Hoop.

Door Lucas de Groot

Mijn hele leven had ik eigenlijk veel hoop. Op betere tijden, maar ook dat dingen mooier en vooral rechtvaardiger zouden moeten en kunnen worden. Ik maakte jarenlang in de Amsterdamse kraakbeweging de maandelijkse Kraakkrant. En bracht die 400 exemplaren ook zelf rond naar de 7 wijk actiecentra die ze weer verder rondbrachten. Een wervelend en spannend bestaan gevoed door een hoop hoop.

Zelf een aksiedrukkerij opzetten kwam ook voort uit hoop. En het duidelijke gevoel dat je verschil kon maken.

Toen de stad te druk werd voor me wilde ik schillenboer worden en die op halen met paard en wagen in Noord Amsterdam. Om zo de eigen varkens te voederen en de voedsel kringloop weer rond te krijgen. Boerderij gekraakt, 8 km van Amsterdam. Om biologisch boer te worden. Om verschil te maken in de landbouw. Dat deed ik 15 jaar tot er een nieuwe milieu wet kwam die uitgerekend mij, bio boer, als eerste in Nederland raakte. We moesten stoppen.

Amsterdamse Kraakbeweging

Maar hoop was er nog volop. Uit idealisme daarna een alternatief Vasten ziekenhuis begonnen en 25 jaar lang hoopvol duizenden mensen bij gestaan in dat proces van loslaten, opschonen en lichaamsbewustzijn. In de laatste jaren daarvan ging ik 4 jaar lang op pad als vredespelgrim en later als klimaat pelgrim. Lopend met een wandelkar door Engeland, Duitsland en Nederland.

Dat ik jaren daarvoor iets als God had leren kennen, inclusief het reële bestaan van een Hemel waar ik naar toe ga na mijn dood, heeft me onderweg veel vertrouwen gegeven op een goede afloop. Misschien is hoop zonder vertrouwen zelfs ondenkbaar. Mijn samenkomen bij de Haagse Vrienden werd daarin ook gevoed.

Na mijn pensionering begonnen mijn vrouw en ik op de Veluwe een nieuw leven als bio tuinders op een boerderij met 3 ha land. Om verschil te maken met een bloemen- en groente zelfpluk- tuin.

Onze hoop op een betere wereld was nog niet aan getast. Ik kwam 2 jaar

geleden terecht bij de Grootouders voor het Klimaat afdeling Zutphen/Deventer. Eerst heel enthousiast later wat minder, terwijl de groep wel groeide van 10 naar 30 mensen.

Het gevoel van Hoop was langzaam aan het weg slijpen merkte ik. In contact met mensen op straat maar ook met mijn burens. De samenleving is individualistischer en harder geworden en ik misschien ook wel (sic).

De verkiezingen waren de klap op de vuurpijl. De enorme ruk naar rechts gaven me een verwezen en desolaat gevoel. Een betere toekomst? Een andere en betere wereld? Het werd in korte tijd een steeds verder weg liggend ideaal. Mijn tuinen zijn gelukkig nog een vaste grond onder de voeten om in het klein toch nog een concreet verschil te kunnen maken. En toen zag ik in Trouw het artikel over SIRE die een nieuwe reclame campagne aankondigde met als thema Hoop. Met tips om hoop te houden in deze neerslachtige tijden... met lichtpuntjes om te durven blijven hopen. Want bij onderzoek bleek dat een grote meerderheid van de mensen de hoop naar betere tijden aan het verliezen is.

Dit zijn hun 12 tips die mijn lichtje al iets meer deden branden:

1. *Zoek de verbinding op.*
2. *Denk aan de mooie dingen.*
3. *Stel jezelf een doel.*
4. *Je kunt vaak veel meer dan je denkt.*
5. *Fantaseer over je Hoop.*
6. *Vergroot je weerbaarheid.*
7. *Je mag verdrietig zijn.*
8. *Omarm onzekerheid.*
9. *Oefen om dankbaar te zijn.*
- 10 *Doe leuke dingen*
- 11 *Je kunt alles leren.*
- 12 *Achter elke angst schuilt een verlangen. Mooi toch!!*

klimaatpelgrim

Bekijk ook de YouTube film van Lucas:
<https://www.youtube.com/watch?v=3EPpbngneSg>